

Decyzja Komisji

z dnia 18 sierpnia 2005 r.

zmieniająca dyrektywę 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu ustanowienia maksymalnej wartości koncentracji niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3141)

(2005/618/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym [1], w szczególności jej art. 5 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ponieważ jest rzeczą oczywistą, iż całkowite wyeliminowanie metali ciężkich oraz bromowanych substancji przeciwpalnych jest w niektórych przypadkach niemożliwe, niektóre wartości koncentracji dla ołowiu, rtęci, kadmu, sześciowartościowego chromu, polibromowego difenyłu (PBB) lub polibromowego eteru fenylowego (PBDE) w materiałach powinny zostać dopuszczone.

(2) Proponowane maksymalne wartości koncentracji są oparte na obowiązującym prawodawstwie wspólnotowym w zakresie substancji chemicznych i uważa się je za najbardziej odpowiednie dla zapewnienia wysokiego poziomu ochrony.

(3) Zgodnie z art. 5 ust. 2 Komisja zasięgnęła opinii producentów sprzętu elektrycznego i elektronicznego, podmiotów zajmujących się recyklingiem, podmiotów zajmujących się przetwarzaniem, organizacji środowiskowych oraz stowarzyszeń pracowniczych i konsumenckich oraz przekazała uwagi komitetowi utworzonemu na mocy art. 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów [2].

(4) Dnia 10 czerwca 2004 r. Komisja przedłożyła zatem środki określone w niniejszej decyzji pod głosowanie w Komitecie ustanowionym na mocy art. 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów. Środki te nie uzyskały jednak kwalifikowanej większości. Dlatego też dnia 23 września 2004 r. przedłożono Radzie wniosek dotyczący decyzji Rady, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG. Ponieważ do dnia upływu okresu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2002/95/WE, Rada nie przyjęła proponowanych środków, ani nie wyraziła sprzeciwu wobec nich, zgodnie z art. 5 ust. 6 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji [3], środki powinny zostać przyjęte przez Komisję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ :

Artykuł 1

W Załączniku do dyrektywy 2002/95/WE dodaje się następujący zapis:

"Do celów art. 5 ust. 1 lit. a) dopuszcza się maksymalną wartość koncentracji 0,1 % wagowo w materiałach jednorodnych dla rtęci, sześciowartościowego chromu, polibromowego difenyłu (PBB) i polibromowego eteru fenylowego (PBDE) oraz 0,01 % wagowo w materiałach jednorodnych dla kadmu."

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Stavros Dimas

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 19.

[2] Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

[3] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
